

RZECZPOSPOLITA POLSKA
GŁÓWNY GEODETA KRAJU

- ODPIS -

Warszawa, 10 czerwca 2024 r.

WSA w Warszawie
2025.06.16 12:28:31

Signer:
CN=WSA w Warszawie
C=Polska
O=Wojewódzki Sąd Adminis
2.5.4.97=VATPL-525228336
Public key:
RSA/4096 bits

Naczelnny Sąd Administracyjny
w Warszawie
za pośrednictwem
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Warszawie

Organ:

Główny Geodeta Kraju
reprezentowany przez
[redacted] radcę prawnego

(doręczeń dla pełnomocnika proszę dokonywać
na adres Organu)

Skarżący:

Damian Czekał

(adresy stron w aktach sprawy)

sygn. akt Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie II SA/Wa 1263/24
wartość przedmiotu zaskarżenia: 200,- zł (uiszczony został wpis stały w kwocie 100,- zł)

SKARGA KASACYJNA

W imieniu Głównego Geodety Kraju (pełnomocnictwo w aktach sprawy), stosownie do art. 173 § 1, art. 174 pkt 1 i 2 oraz art. 177 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935, ze zm.), zwanej dalej P.p.s.a., zaskarżam w całości wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 23 kwietnia

2025 r., wydany w sprawie o sygn. akt tego Sądu II SA/Wa 1263/24, zwany dalej zaskarżonym wyrokiem.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

- 1) naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na wynik sprawy, polegające na nieuzasadnionym zastosowaniu w sprawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c w zw. z art. 7, 77 § 1, art. 107 § 1 pkt 6 i § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, ze zm.), zwanej dalej K.p.a., oraz w zw. z art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902), zwanej dalej Ustawą;
- 2) naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na wynik sprawy, polegające na nieuzasadnionym zastosowaniu w sprawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a w zw. z art. 5 ust. 2 Ustawy,
- 3) naruszenie prawa materialnego:
 - a) z art. 5 ust. 2 Ustawy poprzez jego niewłaściwe niezastosowanie w sprawie – uznanie, że do informacji dotyczących pracownika Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii zatrudnionego na stanowisku doradcy Głównego Geodety Kraju nie stosuje się ograniczenia w dostępie do informacji publicznej ze względu prywatność tego pracownika;
 - b) art. 7 K.p.a. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sprawie – uznanie, że Organ naruszył normę stanowioną tym przepisem podczas gdy Organ, stojąc na straży praworządności, podjął wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli;
 - c) art. 77 § 1 K.p.a. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sprawie – uznanie, że Organ naruszył normę stanowioną tym przepisem podczas gdy Organ w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy;
 - d) art. 107 § 1 pkt 6 i § 3 K.p.a. w zw. z art. 16 ust. 1 i 2 Ustawy poprzez ich niewłaściwe zastosowanie w sprawie – uznanie, że Organ naruszył normę stanowioną tymi przepisami mimo, że uzasadnienie faktyczne decyzji zawierało wszystkie elementy wskazane art. 107 § 3 K.p.a.;
 - e) art. 11 K.p.a. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sprawie – zastosowanie mimo, że przepis ten nie znajduje zastosowania w sprawie.

Z uwagi na powyższe wnoszę o:

- 1) uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania, ewentualnie – o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie skargi (art. 188 P.p.s.a.);
- 2) zasądzenie kosztów postępowania według obowiązujących w tym zakresie norm.

Wnoszę również o rozpoznanie skargi kasacyjnej na rozprawie.

Kwalifikowanie w niniejszej skardze kasacyjnej przepisów K.p.a jako przepisów prawa materialnego jest świadomym działaniem kasatora. W rozumieniu art. 174 § 1 i 2 P.p.s.a. przepisami postępowania są bowiem wyłącznie przepisy normujące postępowanie przed wojewódzkim sądem administracyjnym. Naruszenie tych przepisów może, ale nie musi, wywierać wpływu na wynik sprawy. Wszelkie przepisy stosowane przez sądy administracyjne, które nie normują postępowania przed nimi, przez pryzmat art. 174 § 1 i 2 P.p.s.a. muszą być kwalifikowane jako przepisy prawa materialnego.

UZASADNIENIE

Organ zgromadził wszelkie dostępne mu materiały, rozpatrzył je i na ich podstawie uznał, że doradca Głównego Geodety Kraju nie jest osobą pełniącą funkcję publiczną. Organ oparł się na treści umowy o pracę, z której wynika charakter czynności pracownika – doradczy a nie decyzyjny. Doradcy Głównego Geodety Kraju nie były udzielane żadne upoważnienia ani pełnomocnictwa; Skarżący nie wskazał jakichkolwiek przejawów wykonywania przez osobę zatrudnioną na stanowisku doradcy Głównego Geodety Kraju jakichkolwiek czynności wskazujących na pełnienie przez nią funkcji publicznej. Nie sposób więc uznać, że w jakikolwiek sposób dysponowała ona majątkiem państwowym lub samorządowym albo zarządzała sprawami związanymi z wykonywaniem zadań przez Głównego Geodetę Kraju. Podobnie jak inni pracownicy urzędu obsługującego Głównego Geodetę Kraju jego doradca wykonywał czynności, na podstawie których Główny Geodeta Kraju, lub upoważnione przez niego osoby, podejmował decyzje leżące w zakresie kompetencji Głównego Geodety Kraju. Gdyby pójść tokiem rozumowania Sądu meriti należałoby dojść do wniosku, że każdy pracownik urzędu obsługującego Głównego Geodetę Kraju jest osobą pełniącą funkcję publiczną gdyż np. przygotowuje projekty rozstrzygnięć w sprawach indywidualnych, propozycje dyspozycji środkami publicznymi czy propozycje opinii w procesie legislacyjnym. W ocenie kasatora wszystkie tego rodzaju czynności są jednak czynnościami o charakterze pomocniczym,

służącymi jedynie wypracowaniu decyzji przez Głównego Geodetę Kraju lub osoby upoważnione przez niego do podejmowania takich decyzji.

Uznanie przez Sąd meriti, że Organ naruszył przepisy o postępowaniu administracyjnym – art. 7, art. 11, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 K.p.a. – na znajduje oparcia w materiale sprawy. Organ nie naruszył tych przepisów ani art. 16 ust. 1 i 2 Ustawy gdyż, stojąc na straży praworządności, podjął wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Wreszcie w sposób wyczerpujący zebrała i rozpatrzyła cały materiał dowodowy i starannie uzasadniła Decyzję. Art. 11 K.p.a. nawet nie mógł naruszyć gdyż decyzja wydana w sprawie nie nadaje się, ze swej natury, do wykonania i nie było możliwości przekonywania Skarżącego do podporządkowania się tej decyzji – do jej dobrowolnego wykonania. Tym samym nie było podstaw do zastosowania w sprawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c.

Organ nie naruszył także art. 5 ust. 2 Ustawy, co nie dawało podstaw do zastosowania w sprawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a.

Załącznik – odpis pisma